

TEORIE A METODIKA HER

Zora Syslová

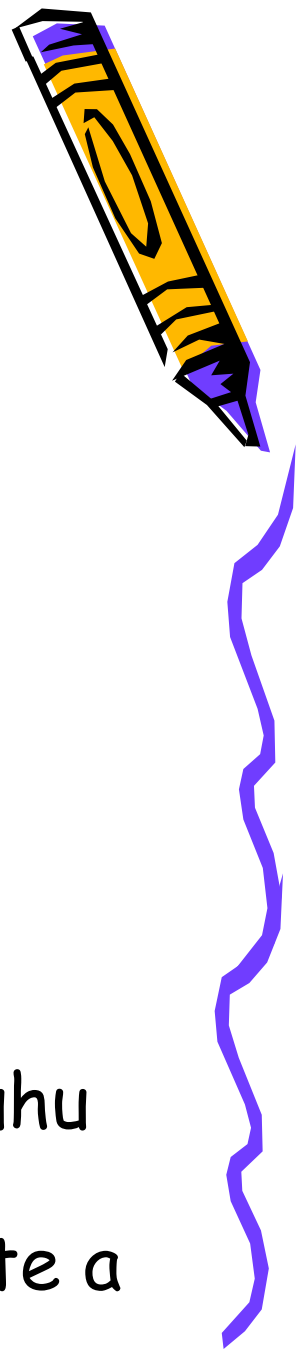

4. Zákonitosti hry

Hra podléhá ve vývoji jedince určitým zákonitostem a stejně jako psychické funkce, se podle určitých stadií vyvíjí.

Znalost těchto stadií usnadňuje sledování a rozbor dětské hry, která se svým obsahem, formou, trváním i sociálním zaměřením liší jednak podle věku a jednak podle individuálních zvláštností každého jednotlivého dítěte.

Mezi ukazatele stupně vývoje hry patří:

- Samostatnost
- Plánovitost
- Soustředěnost
- Zastoupení jednotlivých druhů her
- Obsahová náplň hry, její bohatost a tvořivost

Ranější nebo pozdější nástup určitého druhu nebo fáze hrové činnosti může být orientačním ukazatelem vyspělosti dítěte a odlišnost může signalizovat vývojové poruchy a zpoždění

K náhodné činnosti pro činnost samu, jako je tomu u batolat, přistupuje postupně v předškolním věku záměr, plán a cíl.

Rozšiřuje se obsah hry.

Podrobně se dělením her z hlediska vývoje dítěte a s tím spojeným typem činnosti zabývá Příhoda (1966). Jednodušší dělení uvádí Duplinský (1993).

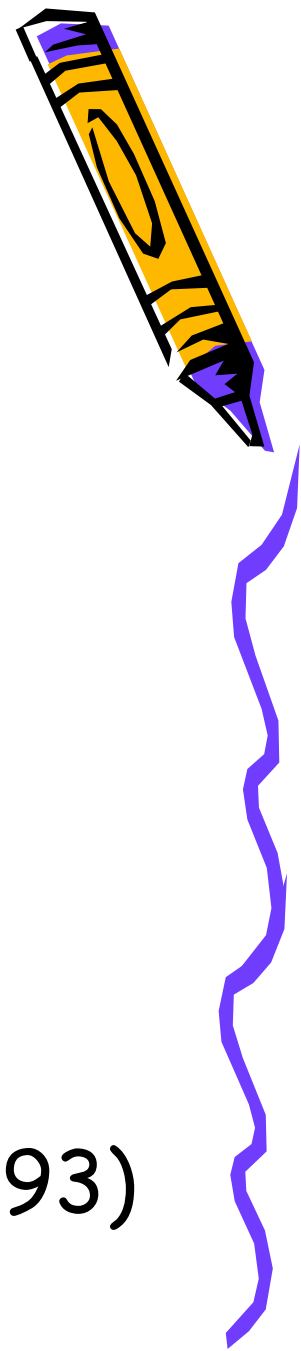

Dělení her:

- Hry manipulační
- Konstruktivní
- Napodobivé
- Námětové
- Fantazijní
- Kombinační

Duplinský (1993)

Vývoj sociálních rolí

- monolog při paralelní hře batolat
- hra s dětským partnerem
- kolem třetího roku se objevuje tzv. hra společná - asociativní, kdy se děti podílejí na společných projektech, poskytují si materiál, pracují společně
- v předškolním období jsou již schopné hry kooperativní, rozdělují si role a každé dítě přispívá ke společnému projektu osobitým dílem, takže jde o organizovanou spolupráci
(Langmeier, Krejčířová, 1998)

